

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreæ Coppensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiæ, 1626

Ad Qvæst. LXXXIII. Quid sunt Claves regni cœlorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

Mira stupemus; noua cauemus; falsa conuincimus. Hæc contra nos pro se Minister citat; Sed pro nobis contra se, & suopte se gladio ferit, ac perit.

VII. MINISTER ad proximè sequentem quæsitionem 8; de Clavisibus appendit laciniam de explosa Transubstantiatione; seque explicat, & implicat; idq; si ratiocinando: 1. Si panis & vinum non transubstantiatur, omnino per se falsum est. Christum esse in Cœna præsentem secundum substantiam & essentiam sui Corporis corporaliter, ibidemque posse adorari. 2. Interim meta calumnia est, & mendacium nos veram Christi, aut Corporis eius præsentiam in Cœna negare: & credere nuda tantum symbola, sine re. Confitemur enim Christum, corpus & sanguinem eius in Cœna præsentem esse verissime & realissime. Et tantum abest, ut ex Signo concludamus Reisignata Abiitiam; ut ex ipso Signo inferamus Rei signata Præsentiam: teste Calvino in 1. Cor. 11. Staplio. Tertul. in Marcionem l. 4 c. 40. dicente: *Figura Corporis non fuisse; nisi Veritas esset Corpus.* &c.

RESPONDEO. Iudicet quicunque intelligens & æquus de Contradicitione: Mendacium est, nos veram Corporis Christi præsentiam negare: Et, Falsum est, Christum esse præsentem secundum substantiam sui Corporis corporaliter. Verè præpositiones verbo implicant; at sensu se expl. cant: ut Calvinus i. Cor. 11. quem allegat: *Mibi extra controversiam est. Veritatem hic cum Signo coniunctam esse: hoc est: non minus verènos (QVANTVM AD VIM SPIRITUalem attinet,) participes Corporis Christi fieri, quam pane vescimur.* Ecce, ENERGIA SPIRITALEM assertit: hanc vocat Veritatem; negat CORPORALEM præsentiam substancialē. Ita ludunt æquiuocatione ludiones sacrilegi. Simili cum æquiuocatione accipit Minister pro se illud Tertulliani. Sed dic: Quid est veritas? Energia? Ais. At hæc est species Veritatis, Christianam ipsum abnegans.

AD QVÆST. LXXXIII.

Quid sunt Claves regni cœlorum?

CALVINVS Institut. l. 4. cap. 6 § 4. Quoniam Euangelii doctrina nobis cœli aperiuntur, eleganti metaphora insinuitur Clavium nomine. Nam non alio modo ligatur, & solvantur homines, nisi dum fides alios reconciliat Deo, alios sua incredulitas magis constringit.

MINISTER cum Catechesi idem. Huius vero sensus

est, ait, non ipsam prædicationem Euangelii esse Clavem propriè, sed metaphorice; quatenus per campone nitens à Ministro absolutur & liberatur; Ideo nil opus erat hac emendatione Parochi dicentis: *Minime prædictio Euangelij; sed Sacramentalis absolutio.*) Neque enim in Scripturis infrequens, instrumentum tribuere, quod est proprium rei 2. Cor. 1. 16. Unde prædictio vocatur *Verbum reconciliationis, salutis, vite;* quod per id reconciliatio creditibus & pœnitentiibus, tanquam per Ministerium, 2. Cor. 5. 18 annuncia tur.

RESPONDEO. Duo hic inuoluit Apolo gista. 1. Forma Sacrementorum an sit Verbum prædicatum. Negamus: vide in Lutherocalu. par. 3. q. 5. & in Antichristopar. 3. q. 2. 2. An à peccatis pœnitentes absoluantur per modum Iudicij; Annunciationis? Istud Pontificij; hoc Adversarij affirmant. Vide in Lutherocalu. par. 3. q. 9. 3. 9. 4. 95. &c. Atque idcirco excauinatione hic mea opus erat. Certe ista Ministri, (tua recipere verba) nullius sunt momenti; quare ea merito transflimus: non, quod me, sicut te, vrget tempus, & Typographus: sed quod nil dignum affers calamo, & publico.

AD QVÆST. LXXXIV.

Quo pacto clauditur, & aperitur regnum cœlorum Prædicatione Euangelij?
Absolutione Sacramentali?

CALVINVS Institut. l. 4. c. 11. § 1. *Hoc deremittendū & cretinandū peccati mandatum.* Matt. 16, Ioan. 20. & illa deligendo & soluendo Petri facta promissio; non alio debent referri, quam ad verbi Ministerium. &c.

1. MINISTER cum Catechesi disertus idem. 1. Sed aguit: Parochus, ait, Contritionem ponit post Absolutionem. Præedit, si nescis, & præcedere debet in pœnitente vera Contritio antequam Absolutio ipsi possit a Ministro applicari.

2. Ita tamen, ut non possit peccata retinere al cui, qui verè pœnitit: Quod assertere videtur Parochus illis: in scelis ibus perseuerant in expiati, seu voluntariè non pœnitendo seu peccatis eorum ab Sacerdote retentis; Quasi etiam licet Sacerdoti peccata retinere pœnitibus. &c.

RESPONDEO. AD I. Tener solenne Minister, captiosum agendo cauillatorem: qui in scirponodum; atomosque causatur, vr lucere minus solem meridianum culpet. Omnidind, (tua recipere

pever-